

ODVJETNIK
TRPIMIR JONJIĆ
SUDSKI TUMAČ ZA ENGLJSKI JEZIK

U Zagrebu, 15. ožujka 2021.

St-534/20

TRGOVAČKOM SUDU U OSIJEKU

Vjerovnik: **NAKLADA TRPIMIR d.o.o.**, iz Zagreba, Poljana Z. Mikine 45, OIB 26564343259 zastupan po Trpimiru Jonjiću, odvjetniku u Zagrebu, Ilica 183, prema punomoći u spisu

Dužnik: **SLAVONIJA ŽUPANJA d. d.**, iz Županje, J. J. Strossmayera 65, OIB: 62010045532

ŽALBA VJEROVNIKA

Ad St-534/2020

- s prijedlogom za donošenje dopunskog rješenja
- s prijedlogom za ispravak rješenja
- elektroničkim putem+trostruko sudu

(1) Vjerovnik pravodobno izjavljuje žalbu protiv rješenja naslovljenoga suda br. 5 St-534/2020-31 od 5. ožujka 2021. (dalje: pobijano rješenje), pobijajući ga u sljedećim dijelovima točke I/:

a) tablice ispitanih tražbina pod brojevima tražbina 39. (KF PARTNERS d.o.o.), 54. (NAKLADA TRPIMIR d.o.o.) i 71. (VIRO TVORNICA ŠEĆERA d.d.);

b) u dijelu kojim je vjerovnik – „*NAKLADA TRPIMIR d.o.o. za usluge, Poljana Zdenka Mikine 45, 10000 Zagreb, OIB: 26564343259čiju su tražbinu osporili dužnik i povjerenik*“ upućen „*na pokretanje parnice protiv*

dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine, odnosno osporenog dijela tražbine odnosno na nastavak započelih parnica u roku 8 dana od pravomoćnosti rješenja o potvrdi predstečajnog sporazuma.“, te

c) u dijelu kojim se „Upućuje se vjerovnik NAKLADA TRPIMIR d.o.o. za usluge, Poljana Zdenka Mikine 45, 10000 Zagreb, OIB: 26564343259 koji je osporio tražbine vjerovnika: - KF PARTNERS d.o.o. za savjetovanje, Strojarska cesta 20, 10000 Zagreb, OIB: 34762836222; -VIRO TVORNICA ŠEĆERA dioničko društvo za proizvodnju i trgovinu, Ulica grada Vukovara 269 g, 10000 Zagreb, OIB: 04525204420 za koje postoji ovršna isprava, na pokretanje parnice radi dokazivanja osnovanosti svoga osporavanja u roku 8 dana od pravomoćnosti rješenja o potvrdi predstečajnog sporazuma.“,

te također **pobijajući točku II/ tog rješenja u cijelosti**. Vjerovnik spomenute dijelove rješenja pobija iz svih žalbenih razloga, te predlaže drugostupanjskom sudu pobijano rješenje u tim dijelovima preinačiti, podredno vratiti prvostupanjskom sudu na ponovni postupak. Ovu žalbu vjerovnik podnosi u elektroničkom obliku, te preporučenom poštom u tri primjeka, u skladu s poukom o pravnom lijeku pobijanog rješenja.

(2) Prvenstveno, vjerovnik predlaže sudu **donijeti dopunsko rješenje** kojim će odlučiti o njegovu zahtjevu radi ocjene pravodobnosti i dopuštenosti odricanja od prava na odvojeno namirenje društva KF PARTNERS d.o.o. (a samim time i njegova prava da sudjeluje kao vjerovnik).

S obzirom da se radi o suprotstavljenim prijedlozima stranaka, tj. vjerovnika NAKLADA TRPIMIR d.o.o. te dužnika i povjerenika predstečajne nagodbe, valjalo je temeljem čl. 345. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP) u vezi s čl. 10. Stečajnog zakona (dalje: SZ), o njemu **odlučiti obrazloženim rješenjem**. Ovakvim (ne)postupanjem, kojim sud na str. 14. i 15. pobijanoga rješenja prijedlog vjerovnika „drži neosnovanim“, **ali ne odlučuje o njemu u izreci**, povrijeđen je ZPP na štetu vjerovnika. Stoga je nužno donijeti dopunsku odluku o tom pitanju, kako Visoki trgovački sud ne bi morao remisorno vraćati spis, te kako bi bilo jasno da vjerovnik nije povukao taj prijedlog (analogno čl. 339. st. 2. ZPP-a). Opreza radi, vjerovnik dostavlja u prilogu osporavanje društva SLADORANA TVORNICA ŠEĆERA d.o.o. iz spisa Trgovačkog suda u Zagrebu br. St-1574/2020 (koje je povezano društvo dužniku iz ovog predmeta), a kojim to društvo osporava tražbinu Hrvatske banke za obnovu i razvitak, i to upravo jer se HBOR kao vjerovnik nije odrekao prava na odvojeno namirenje.

D o k a z: osporavanje iz spisa Trgovačkog suda u Zagrebu br. St-1574/2020 u prilogu

(3) Nadalje, vjerovnik je već podneskom od 3. ožujka 2021., dakle, jedan dan nakon što je dobio zapisnik i prije donošenja pobijanog rješenja, naglasio

sudu kako tablicu ispitanih tražbina sastavljenu na zapisniku ročišta od prethodnog dana valja ispraviti, tj. dopuniti, s obzirom da je ona manjkava u pogledu razloga osporavanja, odnosno da u tablici nisu navedeni razlozi izneseni u njegovim obrascima osporavanja, naknadnim podnescima sudu, te na ispitnom ročištu, pa ih se predlaže **rješenjem ispraviti u skladu s tim razlozima**. U suprotnom, pobijano rješenje je nejasno i proturječno samo sebi, odnosno onome što se nalazi u spisu, i to **obrasima osporavanja** tražbina koje je vjerovnik pravodobno poslao FINA-i, kao i **onome navedenom u podnescima 23. i 26. veljače 2021., te izrečenom na zapisniku s ispitnog ročišta od 2. ožujka 2021., o čemu postoje nepobitni dokazi u spisu**. Štoviše, **znatno širi razlozi osporavanja koje je vjerovnik podnio, konstatirani su i u obrazloženju pobijanog rješenja**. Valja istaknuti i kako je kod raspravljanja tražbine 39., KF PARTNERS d.o.o., u zapisniku s ispitnog ročišta previdom dvaput navedeno vjerovnikovo pozivanje na podnesak od 23. veljače 2021., umjesto da glasi pravilno, budući da se radi o dva podneska: 23. i 26. veljače 2021. Naravno, valja uzeti u obzir i podnesak vjerovnika od 3. ožujka 2021., kojim ispravlja nedostatke u zapisniku s ispitnog ročišta od 2. ožujka 2021. (jer je velika razlika između tvrdnje da KF PARTNERS d.o.o. nema *osnovanu* tražbinu, u odnosu na višekratno iznesenu – da nema *osobnu* tražbinu).

(4) U pobijanom rješenju **pogrešno je i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje**. Naime, kao što je vjerovnik NAKLADA TRPIMIR d.o.o. već višekratno napomenuo, prvostupanjski sud nije naveo sve razloge osporavanja tražbine KF PARTNERS d.o.o., koje je vjerovnik iznio u obrascu osporavanja te u kasnijim podnescima i na ispitnom ročištu. S obzirom da vjerovnik parnicu može temeljiti na razlozima koje je iznio, a koji nekim čudom nisu u tablici koju je sastavio sud, povrijeđena je odredba čl. 49. st. 1. i 2. SZ : „*Na ročištu radi ispitivanja tražbina sud sastavlja tablicu ispitanih tražbina i tablicu razlučnih prava. U tablicu ispitanih tražbina za svaku pojedinu tražbinu unosi se u kojem iznosu je utvrđena, odnosno osporena, uz obveznu naznaku razloga osporavanja.*“ Propustom suda da utvrdi sve razloge osporavanja i navede ih u tablici, sud je, osim pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, i **pogrešno primijenio citiranu odredbu SZ**. Važnost te odredbe je nepotrebno isticati, budući da se predstojeći parnični postupak (odnosno, postupci!) temelje na onome što je u tablicama iz pobijanog rješenja naznačeno kao razlog. Osim toga, sud je pogrešno utvrdio kako društvo KF PARTNERS d.o.o. i VIRO TVORNICA ŠEĆERA d.d. imaju ovršnu ispravu prema dužniku, kad društvo KF PARTNERS d.o.o. nema ustupljen nijedan pojedinačan ugovor o kreditu prema dužniku, dok vjerovnik VIRO TVORNICA ŠEĆERA d.d. ima nevaljanu „ispravu“ i postupanje pri vođenju poslovnih knjiga koje bude sumnju u zakonitost postupanja.

(5) Prvostupanjski sud u pobijanom rješenju višekratno je počinio **bitne povrede postupovnog prava na štetu vjerovnika**. Osim već citirane povrede iz prethodne točke, sud nije poštovao pravilo iz čl. 34. st. 2. SZ, odnosno, prerano je zakazao ispitno ročište. Budući da su očitovanja dužnika i povjerenika objavljena 1. veljače 2021., njihova dostava strankama smatra se obavljenim istekom 9. veljače

2021., što znači da su vjerovnici svoja osporavanja mogli poslati FINA-i zaključno s 24. veljače 2021. Slijedom navedenoga, ročište za ispitivanje tražbina nije smjelo biti zakonito zakazano prije 4. ožujka 2021., prema izričitoj odredbi čl. 34. st. 2. SZ.

D o k a z: uvid u spis

(6) Nadalje, sud nije obrazloženim rješenjem odlučio o suprotstavljenim zahtjevima stranaka (odnosno, nije odlučio o pravodobnosti i dopuštenosti odricanja društva KF PARTNERS d.o.o.), čime je počinio povredu iz čl. 345. ZPP u vezi s čl. 10. SZ. Osim te povrede, u pogledu tražbine društva KF PARTNERS d.o.o., sud je počinio i brojne druge povrede odredaba postupovnog prava, primjerice:

a) čl. 13. st. 1. i 4. SZ, jer se u predstečajnom i stečajnom postupku podnesci podnose na propisanim obrascima, te je taj podnesak valjalo **odbaciti kao nedopušten;**

b) čl. 38. st. 1. SZ, jer su razlučni vjerovnici dužni nadležnu jedinicu Financijske agencije u roku za prijavu tražbine obavijestiti o svojim pravima, pravnoj osnovi razlučnoga prava i dijelu imovine dužnika na koji se odnosi njihovo razlučno pravo te dati izjavu odriču li se ili ne odriču prava na odvojeno namirenje, te je taj podnesak valjalo **odbaciti kao nepravodoban;**

c) čl. 46. st. 6. SZ, jer izlučna i razlučna prava, po toj strogoj zakonskoj odredbi, nisu predmet ispitivanja na ispitnom ročištu, slijedom čega se eventualna tražbina razlučnog vjerovnika koji se nije zakonito odrekao prava na odvojeno namirenje **nije uopće smjela raspravljati na ispitnom ročištu.**

Ovakva serija nezakonitosti prouzročila je to da je tražbina društva KF PARTNERS d.o.o., suprotno prijedlogu vjerovnika, ispitivana na ispitnom ročištu, te je unesena u tablice i vodi se kao osporena tražbina, u situaciji kada je dvojbeno je li ona uopće mogla biti raspravljana. U pogledu pravodobnosti i dopuštenosti izjave o odricanju od prava na odvojeno namirenje, Stečajni zakon, naime, ne pravi razliku između razlučnog vjerovnika koji je sam prijavio tražbinu, ili je ona navedena u prijedlogu za otvaranje postupka.

Štoviše, s obzirom da se radi o zakonskom roku u kojem se takvo odricanje može podnijeti, indikativno je uputiti na praksu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (dalje: VTSRH) br. **Pž-2390/17 od 26. travnja 2017.**, koja jasno naglašava kako se zakonski rokovi ne mogu produljiti.

Nadalje, i odluka VTSRH br. **Pž-1677/2019-2 od 13. ožujka 2019.** jasno navodi kako se tražbina razlučnog vjerovnika koji se nije odrekao prava na odvojeno namirenje ne ispituje na ispitnom ročištu, te da nema pretpostavki za utvrđivanje ili osporavanje takve tražbine: „S obzirom na to da se žalitelj kao razlučni vjerovnik nije odrekao prava na odvojeno namirenje, te da nije pristao

da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja, nisu bile ispunjene pretpostavke za utvrđivanje i osporavanje tražbine žalitelja kao razlučnog vjerovnika. Naime, na temelju odredbe članka 35. stavka 3. u vezi s odredbom članka 153. SZ-a razlučni vjerovnici imaju pravo na razmjerno namirenje samo ako se odreknu odvojenog namirenja ili ako se ne uspiju odvojeno namiriti. Slijedom navedenog sud prvog stupnja pogrešno je primijenio materijalno pravo kada je utvrđivao i osporavao iznos tražbine razlučnog vjerovnika koji se nije odrekao prava na odvojeno namirenje, pa je na temelju odredbe članka 380. točke 3. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. SZ-a valjalo odlučiti kao u izreci ovog drugostupanjskog rješenja. “ Jasno je dakle, kako je raspravljanjem o tražbini društva KF PARTNERS d.o.o. došlo i do **povrede materijalnopravne odredbe** iz čl. 35. stavka 3. u vezi s odredbom članka 153. SZ-a.

Osim toga, sud je u pobijanom rješenju previdio da je dužnik na str. 72. svoga popisa imovine i obveza jasno naveo kako je društvo KF PARTNERS d.o.o. razlučni vjerovnik, te da ima založno pravo-hipoteku, čime je ponovno sud **pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje** u pogledu tog vjerovnika.

K tome, obrazloženje „da je predmeta tražbina bila navedena u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka, ista je bila navedena u Prijedlogu plana restrukturiranja (Dodatak I-popis svih vjerovnika društva), stoga se ova tražbina na temelju odredbe članka 39. SZ-a smatra prijavljenom pa je tu tražbinu suprotno shvaćanju predlagatelja trebalo ispitati na ročištu radi ispitivanja prijavljenih tražbina“ potpuno je **nejasno i suprotnosti sa stanjem spisa**. Naime, u Dodatku I (koji je popis imovina i obveza, a ne prijedlog plana restrukturiranja!) na str. 72. izričito je navedeno kako je KF PARTNERS d.o.o. razlučni vjerovnik, i to do 27.500.000,00 EUR! Tako nejasnim i konfuznim obrazloženjem, još jednom je povrijeđen zakon na štetu vjerovnika NAKLADA TRPIMIR d.o.o., te je sud počinio **bitnu povredu odredaba postupovnog prava**, i to onu iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP, u vezi s čl. 10. SZ.

D o k a z: odluka VTSRH br. Pž-1677/2019-2 od 13. ožujka 2019 u prilogu, uvid u spis

(7) Osim toga, sud se, protivno zakonu, nije koristio svojim ovlastima kojima može utjecati na predstečajni postupak (odnosno voditi ga!), naročito ovlastima:

- a) da ne uvaži postupanje stranaka protivno prisilnim propisima i pravilima morala iz čl. 3. st. 3. ZPP (primjerice, priznanje nevaljanog ugovora, koji je bez učinka-ništetan i pobojan);
- b) o inkvizitornom načelu, odnosno da po službenoj dužnosti utvrđuje sve činjenice koje su važne za predstečajni i stečajni postupak te radi toga izvodi sve potrebne dokaze, prema čl. 11. st. 3. SZ (primjerice, mogao je pribaviti zatražene podatke iz poslovnih knjiga stranaka);

c) o nadzoru nad radom povjerenika predstečajne nagodbe iz čl. 22. st. 1. t. 2. SZ (primjerice, zapita se kako to povjerenik može tvrditi da on „nema ovlasti“ ispitivati valjanost prijavljene tražbine!?).

Uslijed opisanog pogrešnog shvaćanja uloge suda, prvostupanjskom sudu nije nimalo čudno što povjerenik priznaje tražbinu vjerovnika KF PARTNERS d.o.o., makar za nju upravo **povjerenik kod očitovanja o prijavljenim tražbinama konstatira kako nije evidentirana ni u bilanci ni izvanbilančno, već da ju je utvrdio prema izvacima otvorenih stavki upravo tog vjerovnika?!**

Oglušio se sud i na zahtjev vjerovnika da se dostave vjerodostojni dokumenti, iz kojih je vidljiva cijena za koju je KF PARTNERS d.o.o. otkupio tražbinu od društva PPD d.o.o., s obzirom da je vjerovnik predvidio da će dokument koji će se dostaviti biti kozmetičke prirode. Ni činjenica da društvo KF PARTNERS d.o.o. odjednom „uskače“ kao vjerovnik tražbine od preko deset milijuna eura kunske protuvrijednosti (!), iako se radi o društvu koje je osnovano 2017., a 2018. i 2019. je imalo godišnji promet oko jedan posto te vrijednosti, iz nekog razloga nije čudna sudu, niti je našao shodnim ispitati tu tražbinu pribavljanjem poslovnih knjiga. Da je izveo dokaz – uvid u financijske izvještaje društva KF PARTNERS d.o.o. na stranicama FINA-e, što je vjerovnik predlagao, stvari bi mu bile znatno jasnije.

Spomenuta tvrdnja povjerenika da je visinu tražbine društva KF PARTNERS d.o.o. utvrdio prema izvacima otvorenih stavki tog društva (!?) pa da ju je zato priznao u iznosu od 72.623.444,19 kn budi pažnju. Naime, u predstečajnom postupku nad dužnikom VIRO TVORNICA ŠEĆERA d.d. tamošnji vjerovnik KF PARTNERS d.o.o. prijavio je tražbinu u iznosu od 88.889.027,62 kn (za što je dostavio i izvadak otvorenih stavki na taj iznos). Budući da se obje tobožnje tražbine temelje na istim ispravama (u dijelu u kojem su „stečene“ od Prvog plinarskog društva d.o.o., odnosno Privredne banke Zagreb d.d.), zanimljivo je kakve je to izvatke otvorenih stavki povjerenik vidio, budući da se brojevi očito razlikuju. Naime jasno je da je na dan 14. siječnja 2021. (dakle, obračun kamata mora biti veći nego u ovom predmetu!), ta tražbina prema društvu VIRO ipak manja. Da je sud izveo taj dokaz, što je po zakonu mogao, a što je vjerovnik predlagao, možda bi činjenice bile jasnije.

Budući da su sud i povjerenik propustili postupiti po zakonu, ostaje samo nada da će eventualne tražbine biti evidentirane u predstojećim godišnjim financijskim izvješćima društva KF PARTNERS d.o.o.. Naravno, iz navedenog jasno proizlazi kako je pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje u pogledu možebitne tražbine društva KF PARTNERS d.o.o., te je sud pogrešno primijenio pravila iz čl. 11. st. 3., čl. 24. st. 1. t. 3. i 4., čl. 32. st. 1. SZ.

D o k a z: uvid u spis, uvid u spis Trgovačkog suda u Zagrebu br. St-1468/20, izvadak otvorenih stavki vjerovnika KF PARTNERS d.o.o. iz prijave u tom spisu dostavlja se u prilogu

(8) Dosljedno minorizirajući ulogu suda u predstečajnom postupku, prvostupanjski sud potpuno se oglašuje i na činjenicu da je dužnik kao temelj tobožnje tražbine društva VIRO TVORNICA ŠEĆERA d.d. dostavio samo Ugovor o jamstvu kojim dužnik **u rujnu 2020., samo nekoliko tjedana prije blokade i sasvim blizu predlaganja predstečajnog postupka, jamči povezanom društvu za iznos do pedeset milijuna kuna!** I pravnom laiku je vidljiv *modus operandi* dužnika, te činjenica da je taj ugovor prema čl. 273. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (dalje: ZOO) bez učinka, tj. ništetan, jer se radi o nedopuštenoj pobudi za koju je druga strana znala pri sklapanju govora. Osim toga, on je ništetan i jer postoji osnovana sumnja na nezakonito postupanje, kao i ponašanje suprotno moralu i pravilima platnog prometa. Međutim, kad i ne bi bio ništetan, odnosno bez učinka, taj ugovor je pobojan s obzirom da je sklopljen u trenutku predstojeće nesposobnosti za plaćanje dužnika. Sud se, međutim, pri analizi situacije, zadovoljava samo šturom konstatacijom povjerenika iz podneska od 1. ožujka 2021.:

„Što se tiče prigovora pravne nevaljanosti spornog Ugovora o jamstvu s obzirom na vrijeme kada je navedena pravna radnja poduzeta te bliskosti su-ugovaratelja u vrijeme poduzimanja iste, ističem da kao povjerenik nemam zakonske ovlasti navedene pravne radnje dužnika iz ovih razloga pobijati.“

O činjenici da su tražbine u poslovnim knjigama društva VIRO TVORNICA ŠEĆERA d.d., koje su istaknute u predstečajnom postupku koji se nad njim vodi u Zagrebu pod br. St-1468/20 i dužnika potpuno različite, i da ta društva jedno drugom drže većinu, sud nije napisao nijednog slova.

(9) Osim što navedena tvrdnja povjerenika nije istinita i osnovana na zakonu, jer bi značila da su sud i povjerenik tako izuzeti od zakonitog postupanja (pa i odgovornosti!), valja ukazati da **je prema čl. 24. SZ povjerenik dužan: ispitati vjerodostojnost prijavljenih tražbina, te osporiti tražbine ako na temelju priopćenja vjerovnika** ili iz nekoga drugog razloga posumnja u njihovo postojanje, dok sud vrši nadzor nad njim (pa i preuzima njegove dužnosti, kad povjerenika nema!).

S obzirom da je prigovora vjerovnika itekako bilo, te je bilo i osporavanja, sud nije u situaciji da može samo konstatirati priznanje tražbine, već je dužan koristiti se svojim zakonskim ovlastima. Opreza radi, vjerovnik prilaže osporavanje tražbine ovdje dužnika u predstečajnom postupku koji se vodi nad društvom VIRO TVORNICA ŠEĆERA d.d., pred Trgovačkim sudom u Zagrebu br. St-1468/20. Vidljivo je da je **povjerenik predstečajne nagodbe u tom predmetu osporio tražbinu društva SLAVONIJA ŽUPANJA d.d.** Dakle, kad ima volje, jasno je da povjerenik može ulaziti u valjanost pojedinih ugovora, kao i problematizirati (ne)isticanje prijeboja.

Da je postupao savjesno i u skladu sa zakonom, prvostupanjski sud (ali i povjerenik!) mogao je posumnjati na postojanje osnovane sumnje u počinjenje kaznenih djela, primjerice:

a) **Prouzročenja stečaja**, koje djelo čini onaj tko u gospodarskom poslovanju sljedećim radnjama izazove prezaduženost ili nesposobnost za plaćanje ili u stanju prezaduženosti ili nesposobnosti za plaćanje koja prijeti ili je nastupila „*dio imovine koja bi činila stečajnu masu prividno prodava, optereti bez odgovarajuće protučinidbe, besplatno ustupi, sakrije, ošteti, uništi ili učini neupotrebljivom*“, ili „zaključi fiktivni ugovor ili prizna nepostojeću tražbinu“, ili „ne vodi trgovačke ili poslovne knjige koje je dužan voditi ili ih prikrije, uništi, ošteti, preinači ili ih tako vodi ili izradi završni račun da se ne može utvrditi ili je znatno otežano utvrđivanje njegova imovinskog stanja“, odnosno pak „*u suprotnosti s urednim i savjesnim gospodarenjem umanju imovinu koja bi činila stečajnu masu ili prikrije imovinsko stanje*“ (primjerice, prizna tražbine vjerovnika s kojima surađuje radi ostvarivanja većine, pri čemu se u konkretnom slučaju radi o prouzročenju znatne štete ostalim vjerovnicima) i

b) **Povrede obveze vođenja trgovačkih i poslovnih knjiga**, koju čini onaj tko *ne vodi trgovačke knjige ili poslovne knjige koje je po zakonu obavezan voditi, ili ih tako vodi da je otežana preglednost poslovanja ili imovinskog stanja, ili trgovačke ili poslovne knjige ili poslovne isprave koje je obavezan čuvati uništi, prikrije, u većoj mjeri ošteti ili na drugi način učini neupotrebljivim* (primjerice, ne unese uredno obveze koje postoje, a nekim slučajem unese fiktivne obveze).

D o k a z: uvid u spis, uvid u spis Trgovačkog suda u Zagrebu br. St-1468/20, osporavanje povjerenika iz tog spisa dostavlja se u prilogu

(10) Nepotrebno je napominjati, kako se radi o ozbiljnim kaznenim djelima s visokim kaznama propisanim za možebitne počinitelje i sudionike. S obzirom da prvostupanjski sud očito ne želi ulaziti u rasvjetljavanje situacije, a da je **je sporni ugovor o jamstvu koji je temelj tobožnje tražbine društva VIRO TVORNICA ŠEĆERA d.d. potpisan u Sesvetama**, postojat će nadležnost zagrebačkog Ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (USKOK).

Bit će zanimljivo vidjeti kakva će biti ocjena tog tijela o valjanosti spomenutog ugovora, naročito imajući u vidu njegov novootkriveni interes za postupanje u stečajnim postupcima, koji je - kao što je poznato – izazvan stanovitim ponašanjem jednoga suca.

Također, bilo bi zanimljivo postupanje toga tijela progona kad bi se, *kojim slučajem*, pronašla kakva imovina dužnika koja nije prijavljena u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka i popisu imovine i obveza (a koju je povjerenik također dužan ispitati!). Tada bi bilo lako moguće da bi se ostvarilo biće kaznenog djela **prijevare u gospodarskom poslovanju**, koju čini onaj tko u gospodarskom

poslovanju s ciljem da pravnoj osobi koju zastupa ili drugoj pravnoj osobi pribavi protupravnu imovinsku korist dovede nekoga lažnim prikazivanjem ili prikrivanjem činjenica u zabludu ili ga održava u zabludi i time ga navede da na štetu svoje ili tuđe imovine nešto učini ili ne učini (primjerice, navede neke od vjerovnika da sklope predstečajnu nagodbu pouzdajući se u nepotpun popis imovine i obveza). Osim toga, prema izričitoj odredbi čl. 17. st. 3. SZ, tada bi moglo doći i do ostvarenja i kaznenog djelo **davanja lažnog iskaza**, jer: „*Za davanje neistinitoga ili nepotpunoga popisa imovine i obveza, dužnik odgovara kao za davanje lažnoga iskaza u postupku pred sudom.*“

Neće u kaznenom postupku biti sasvim bez značaja okolnost da je i parnica s višemilijunskom vrijednosti protiv vjerovnika NAKLADA TRPIMIR d.o.o. zatajena pri prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka, a da je sud (kojem je taj podatak vidljiv, te se radi o podatku koji se mora provjeriti prije otvaranja postupka!), propustio to uočiti i odlučiti u skladu s čl. 32. st. 1. t. 4. SZ, **tj. odbaciti prijedlog za pokretanje predstečajnog postupka.**

(11) Nadalje, upućivanje vjerovnika u parnice, prema formulaciji iz toč.

I. pobijanog rješenja:

- a) radi utvrđivanja osporene tražbine, odnosno osporenog dijela tražbine odnosno na nastavak započetih parnica u roku 8 dana od pravomoćnosti rješenja o potvrdi predstečajnog sporazuma, odnosno
- b) radi dokazivanja osnovanosti svoga osporavanja u roku 8 dana od pravomoćnosti rješenja o potvrdi predstečajnog sporazuma,

kao **i cijela toč. II. pobijanog rješenja** rezultat su pogrešne primjene materijalnog i postupovnog prava.

Parnice radi utvrđenja odnosno osporavanja tražbina u predstečajnom postupku, provode se odgovarajućom primjenom pravila o postupku radi utvrđivanja osporenih tražbina u stečajnom postupku (čl. 50. SZ), što znači da valja primijeniti odredbu čl. 267. SZ: „*Ako osoba koja je upućena na parnicu ne pokrene parnicu u roku od **osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, odnosno primitka drugostupanjske odluke**, smatrat će se da je odustala od prava na vođenje parnice*“. Istom se shvaćanju višekratno priklanja i sutkinja Jelena Čuveljak (inače, sutkinja VTSRH), u priručniku: Komentar Stečajnog zakona, Narodne novine, Zagreb, svibanj 2018., str. 137.-139., kao i sudac VTSRH Željko Šimić, u priručniku „Predstečajni postupak“, namijenjenom polaznicima pravosudne akademije: „*Postupak radi utvrđivanja osporenih tražbina u predstečajnom postupku provodi se odgovarajućom primjenom pravila o postupku radi utvrđivanja osporenih tražbina u stečajnom postupku. Ako osoba koja je upućena u parnicu ne pokrene parnicu u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, odnosno od primitka drugostupanjske odluke, smatrat će se da je odustala od prava na vođenje parnice*“

Slijedom navedenog, jasno je da je sud pogrešno primijenio odredbe SZ, jer je upućivanje u parnicu u svakom slučaju moralo uslijediti u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, odnosno primitka drugostupanjske odluke, a nikako u roku od 8 dana od pravomoćnosti rješenja o potvrdi predstečajnog sporazuma, čime su pogrešno primijenjeni članak 48. stavak 5. SZ-a, kao i članak 50. stavak 2. i 3. u vezi s člankom 267. SZ-a, te je na štetu vjerovnika NAKLADA TRPIMIR d.o.o. pogrešno primijenjeno materijalno i postupovno pravo.

(12) Osim toga, nalog o upućivanju u parnice citiran u toč. 1. ove žalbe i u prethodnoj točki žalbe, odnosno određenje da se te parnice pokrenu „u roku 8 dana od pravomoćnosti rješenja o potvrdi predstečajnog sporazuma“ predstavljaju ono što se u pravu naziva *dies incertus an, incertus quando*, a na što valja primijeniti pravila o uvjetu. Naime, prilikom donošenja rješenja pobijanog rješenja, sud ne zna:

a) hoće li do sklapanja predstečajnog sporazuma uopće doći, te

b) hoće li sud potvrditi takav sporazum.

Nadalje, vidljivo je da je glavnina prijavljenih tražbina u ovom postupku osporena. Ne ulazeći u pravo glasa o planu restrukturiranja onih vjerovnika s osporenim tražbinama (imali oni „ovršne“ isprave ili ne), od vjerovnika čije tražbine nisu osporene, oko 95% iznosa pripada vjerovniku ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., a nema izvjesnosti (pa čak ni vjerojatnosti) da će on glasati za usvajanje plana restrukturiranja i sklapanje nagodbe.

Nadalje, čl. 61. st. 1. SZ propisuje situacije u kojima će sud uskratiti potvrdu predstečajnog sporazuma i obustaviti postupak. Naročito je zanimljiva formulacija da će sud uskratiti potvrdu sporazuma ako „*koji od vjerovnika učini vjerojatnim da se planom restrukturiranja umanjuju prava ispod razine koju bi razumno očekivao ostvariti u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika*“, budući da će takvu vjerojatnost biti lako dokazati u konkretnom spisu i predloženom sudjelovanju u temeljnom kapitalu, odnosno otpisu. Slijedom navedenoga, faktično „uvjetno“ upućivanje vjerovnika u parnice u potpunosti je nezakonito.

(13) Iako (nažalost!) postoji opasnost da sud ocijeni kako potpisani vjerovnik nema pravnog interesa žaliti se protiv upućivanja dužnika, društva SLAVONIJA ŽUPANJA dioničko društvo za preradu i promet žitarica, Županja, J.J. Strossmayera 65, OIB: 62010045532, na pokretanje parnice protiv društva KF PARTNERS d.o.o. za savjetovanje, Strojarska cesta 20, 10000 Zagreb, OIB: 34762836222, vjerovnik ulaže žalbu i protiv tog dijela, te mora naglasiti kako je to upućivanje protivno odredbi čl. 48. st. 1. SZ, koji ne pravi razliku između osporene tražbine za koju postoji ovršna isprava, i one za koju takva isprava ne postoji. *Ratio* postupanja (jer takve izričite odredbe kod predstečaja nema!) da se ne upućuje vjerovnika s ovršnom ispravom u pokretanje postupka, leži u tome da se izbjegne odbacivanje zbog dvostruke litispendencije. Kako društvo KF PARTNERS d.o.o. nema

ovršnu ispravu protiv dužnika (već je eventualno – i to vrlo dvojbeno - stupio na mjesto ranijeg vjerovnika), nema opasnosti od subjektivnog i objektivnog identiteta. Ovo zato što se društvo KF PARTNERS d.o.o. treba uputiti na pokretanje parnice kojom se utvrđuje da njegova tražbina postoji u određenom iznosu (a ovršna isprava po definiciji može biti samo kondemnatorne naravi). Ovako je sud teret pokretanja parnice, protivno slovu zakona, prevalio na dužnika koji bjelodano favorizira vjerovnika KF PARTNERS d.o.o., te bi se moglo dogoditi da dužnik *nekim slučajem* ne pokrene na vrijeme, ili ne vodi taj postupak savjesno. Jasno je, dakle, da je sud pogrešno primijenio i materijalne i procesne odredbe SZ-a na štetu vjerovnika, te je pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje.

(14) Zaključno, valja istaknuti kako je bjelodano da za nastavak predstečajnog postupka nema pretpostavki, budući da je od ukupno prijavljenih 203.476.905,64 kn osporeno čak 148.351.209,00 kn, što znači da je otprilike 73% tražbina osporeno. Nažalost, SZ ne sadrži odredbu koju je sadržavao stari Zakon o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi u čl. 60. st. 8., da će se postupak obustaviti ako je više od 25% prijavljenih tražbina osporeno, ali to zorno pokazuje kako će izgledati glasanje o planu restrukturiranja.

Upravo iz tog razloga, vjerovnik će, u sasvim dogledno vrijeme i usporedno s kaznenim prijavama, podnijeti prijedlog za obustavu ovog postupka, te podnijeti prijedlog za otvaranje stečaja, kao bi dužnik imao pendentan prijedlog za otvaranje stečaja pri odluci o nastavku ovoga postupka, da se nepotrebno ne gubi vrijeme svih vjerovnika.

(15) Nadalje, da su izvršili uvid u spise Trgovačkog suda u Osijeku i u predložene i priložene isprave, sud i povjerenik bi lako utvrdili kako je tražbina vjerovnika NAKLADA TRPIMIR d.o.o. osnovana, budući da je dužnik osnovan na temelju stečajnog plana u stečajnom postupku nad društvom Slavonija d.d., te je vjerovnikovom predniku već platio dio tražbine iz toga plana. Nejasno je zašto dužnik misli da može birati koji će dio tražbine platiti, a koji ne (jer je taj „sporni“ dio utvrđen presudom o kojem postupku je dužnik obaviješten), ali je sasvim bjelodano da je vjerovnikovu tražbinu trebalo utvrditi. Suprotnim postupanjem, pogrešno je utvrđeno činjenično stanje, te su pogrešno primijenjene procesne i materijalne odredbe SZ na štetu vjerovnika, u pogledu njegove tražbine koja se nalazi u tablici ispitanih tražbina, toč. I., pod br. 54. pobijanoga rješenja.

D o k a z: uvid u spis i vjerovnikovu prijavu, sve predloženo u vjerovnikovoj prijavi

(16) Slijedom svega navedenog, jasno je kako pobijano rješenje u pobijanim dijelovima treba preinačiti, podredno vratiti prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.